

а онова пмане, що бѣше награвилъ съ неправда отъ братовія си дѣлъ, остана пакъ на оногова, когото непричиташе за човѣкъ.

На тогова омразника са сбѣднахъ казанитѣ думи у Евангеліето за богатія, комуто, като бѣше са родило много жито на нивитѣ, готвѣше са да живѣе много години и думаше си: “душо имашъ изобилность за много години! яждь, пій и весели ся» (а)! А не помисли окаяній христовитѣ думи, че въ тѣзи ношъ ще са поиска душата ти, а това щото си приготвилъ на кого ще да остане? «(б). И пророкъ Давидъ казаль: събира човѣкъ, но незнае за кого трупа и събира» (в).

А ти, който бѣше прѣзрѣнъ и досушъ непричетенъ отъ брата си и отъ всѣкого са покрусваше като глупавъ и безуменъ, сега прибери бащиното си, що бѣше посвоилъ твой братъ съ неправда; ето хубавитѣ волове, впрѣгай ги и върва весель на нива, *ори бащино угарѣ да свѣишь жѣлта пченица!* скоро и жътва ще настане, приготви са да пожънешъ и братовитѣ си сѣдби; ето и бранището, иди си насѣчи дърва, безъ да са посѣвнишь; — всичко е твое и ти си ступанъ на братовія си имотъ.

Най-лошавъ и безчовѣченъ омразникъ е той, който прѣзира братъята си; тѣкъвъ братоненавистникъ е по-зълъ и отъ най-свирепитѣ диви звѣрове, и той е проклѣтъ отъ Бога и отъ човѣцитѣ. Но Богъ, който по-право сѣди, не оставя такивато безъ наказане, ако не на тойзи свѣтъ, то ще бѣдѣтъ мъчени на другія когато умрѣтъ, съ вѣчнъ мъка.

(а) Лука гл. 12, ст. 16.

(б) Мат. гл. 20 ст. 15.

(в) Пс. 38 ст. 7.